

تحلیل اهداف بعثت پیامبر اسلام در روایات

^۱ مهدی مهریزی

^۲ ملیحه نقوی مقدم

چکیده

بعثت پیامبر اکرم ﷺ اساس و کانون دین اسلام است. مسلمانان در طول تاریخ تلاش‌های گسترده‌ای جهت تبیین اهداف بعثت انجام داده‌اند. تفکرات و رویکردهای مختلفی که نشان از پویایی اهداف به تنوع عقاید و برداشت‌ها دارد. هر چند روایات مشهور بعثت در بسیاری از منابع و مقالات معرفی و بررسی شده‌اند، اما گستره روایات اهداف که بالغ بر شخصت و یک روایت است، و با حذف مفاهیم مشابه به بیست و دو حدیث، تقلیل می‌یابد؛ محور این پژوهش واقع شد. برای این منظور این پژوهش، ضمن گزارشی از روایات و نگاهی به مصادر معتبر شیعه و سنتی، نمایه موضوعی روایات را مورد بررسی قرار می‌دهد و برای فهم و آشنایی با معارف و محتوا روایات، به شرح و تحلیل مؤلفه‌های پزکرار آن چون: صله رحم، تکریم جایگاه خانواده، پرهیز از خشونت، رحمت، مهر، خردگرایی و توحید پرداخته است.

کلیدواژه‌ها: بعثت پیامبر اسلام، هدف بعثت، تحلیل مضامین روایات.

درآمد

هدف بعثت پیامبر اسلام از مباحث کلیدی در معارف دینی است و تحلیل و پژوهش در باره این حقیقت، در درک درست از دین و دینداری تأثیر دارد. قرآن کریم در آیاتی به بیان اهداف بعثت به صورت صریح یا ضمنی پرداخته است. همچنین خود پیامبر ﷺ و اوصیای ایشان نیز بارها و بارها از اهداف بعثت سخن گفته‌اند. در باره بعثت پیامبر ﷺ روایات زیادی در منابع شیعه و اهل تسنن وجود دارد که بیش از دویست و هشتاد روایت

۱. استادیار دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات.

۲. کارشناس ارشد علوم قرآن و حدیث.

است؛ اما روایاتی که اهداف بعثت را دنبال می‌کند، از میان این روایات به شصت و یک عدد محدود می‌شود. این نوشه می‌کوشد پس از گردآوری سخنان پیامبر ﷺ و ائمه اهل بیت علیهم السلام درباره اهداف بعثت به تحلیل آنها بپردازد و ارزش‌های بازگشده را رده‌بندی و اولویت‌بندی نماید. در این پژوهش با جست و جودر میان منابع معتبر روایی شیعه و سنتی، روایات مربوط به اهداف بعثت انتخاب شدند و با حذف روایات مکرر، ۲۲ روایت ارزیابی شده است. کثرت نقل و عنوان شدن روایات منتخب در کتب معتبر روایی سبب اطمینان به صدور آنها می‌گردد. تعدادی از روایات نیز به صورت‌های گوناگون، اما با مضمون واحدی در کتب روایی مطرح شده که در پاورقی به آنها اشاره شده است. آنچه در این مقاله بدان پرداخته می‌شود در دو عنوان دنبال خواهد شد: ۱. گزارش اجمالی روایات و بیان نمایه‌ها، ۲. تحلیل نمایه‌ها. در پایان هم جمع‌بندی و نتیجه‌گیری بحث خواهد آمد.

بخش اول. گزارش اجمالی از روایات و بیان نمایه‌ها

حدیث اول

قَالَ الصَّادِقُ عَلَيْهِ... وَقَالَ الْبَيْنَ عَلَيْهِ: بِعْثَتْ لِلْحَلْمِ مَرْكَراً وَلِلْعِلْمِ مَعْدِنَاً وَلِلصَّبْرِ مَسْكَناً.^۳

نمایه موضوعی

۱. حلم، ۲. علم و دانش، ۳. صبر و تحمل.

حدیث دوم

... فَبَعَثَ فِيهِمْ رُسُلَهُ وَأَتَرَ إِلَيْهِمْ أَئِيَاءً هُمْ لَيْسُوا دُوْهُمْ مِيَثَاقَ فِطْرَتِهِ وَيُذَكِّرُهُمْ مَنْسَى نِعْمَتِهِ وَيُحَجِّجُو عَلَيْهِمْ بِالثَّبَيْغِ وَمُشَيْرُو لَهُمْ ذَفَائِنَ الْعُقُولِ وَمُرْوُهُمْ آیَاتِ الْمَقْدِرَةِ...^۴

نمایه موضوعی

۱. باز طلب کردن میثاق فطرت، ۲. یادآوری نعمت‌ها (شکرگزاری)، ۳. هدایت و احتجاج به مدد برهان، ۴. بارور کردن گنجینه‌های دانش پنهانی، ۵. نشان دادن آیات و نشانه‌های نوشه شده.

حدیث سوم

.... مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى، عَنْ أَحْمَدَ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ عِيسَى، عَنْ عَلَىٰ بْنِ الْحَكَمِ، عَنِ الْحُسَيْنِ

^۳. مصباح الشریعه، ص ۱۵۵؛ بحار الانوار الجامعه للدرر الاخبار ائمه اطهار، ج ۶۸، ص ۴۲۲-۴۲۳.

^۴. شرح نهج البلاغه، ص ۲۳.

بْن أَبِي الْعَلَاءِ، عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ الْكَفَافُ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ - عَزَّ وَجَلَّ - لَمْ يَبْعَثْ نَبِيًّا إِلَّا بِصَدْقِ الْحَدِيثِ وَأَدَاءِ الْأُمَانَةِ إِلَى الْبَرِّ وَالْفَاجِرِ.^٥

نمایه موضوعی

- صادقت و راستگویی، ۲. امانت داری.

حديث چهارم

... قُلْتُ لِأَبِي الْحَسِينِ الرِّضاَ عَلَيْهِ الْكَفَافُ: أَدْعُوكُلَّ الدَّيْنِ إِذَا كَانَا لَا يَعْرِفَانِ الْحَقَّ، قَالَ: اذْعُ لَهُمَا وَتَضَدُّقْ عَنْهُمَا، وَإِنْ كَانَا حَيَّيْنِ لَا يَعْرِفَانِ الْحَقَّ، فَدَارِهِمَا، فَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ عَلَيْهِ الْكَفَافُ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ بَعَثَنِي بِالرَّحْمَةِ لَا بِالْعُقُوقِ.^٦

نمایه موضوعی

- رحمت و مهر، ۲. نهی نافرمانی و سرکشی، ۳. اهمیت جایگاه والدین نزد فرزندان، ۴. مدارا در طول حیات والدین، ۵. دعا و صدقه پس از مرگ والدین.

حديث پنجم

... لَمْ يُرِسْلِنِي اللَّهُ تَعَالَى بِالرَّهْبَانِيَّةِ، وَلَكِنْ بَعَثَنِي بِالْخَنِيفِيَّةِ السَّهْلَةِ السَّمْحَةِ، أَصُومُ وَأُصَلِّي وَأَمِسِّ أَهْلِي، فَمَنْ أَحَبَّ فِطْرَتِي فَلْيَسْتَأْتِي بِسُنْتَيِّي وَمِنْ سُنْتَيِّ النِّكَاحِ.^٧

نمایه موضوعی

- شریعت رویگردان از غیر حق، ۲. شریعت آسان‌گیر، ۳. شریعت بدون ضيق و تنگنا،

٥. الكافی، ج ٢، ص ١٠٤؛ مشکاة الانوار فی غرر الاخبار، ص ٤٦، ٥٢ و ٧١؛ مجموعه ورام، ج ٢، ص ١٨٨. در کتاب الاختصاص روایت به این صورت عنوان شده است: «بعث الله مائة الف نبی... بصدق الحديث و اداء الامانة» (الاختصاص، ص ٢٦٣) و در کتاب الكامل، روایت این گونه بیان می شود: «بعثنى الله بالصدق» (الکامل فی ضعفاء الرجال، ج ٤، ص ٢٥٦).

٦. الكافی، ج ٢، ص ١٥٩؛ مشکاة الانوار، ص ١٥٩. در تعدادی از منابع، روایت با این مضمون عنوان می شود: «بعثت رحمة و لم ابعث عذابا» (شرح نهج البلاغة، ج ١١، ص ٢٢١؛ مناقب امیر المؤمنین، ج ١، ص ٤٨٦؛ درکنز العمال، ج ١١، ص ٤٢٦؛ جامع الصغیر، ج ١، ص ٣٩٥).

٧. الكافی، ج ٥، ص ٤٩٤؛ مسنون احمد، ج ٥، ص ٢٦٦؛ الامالی (طوسی)، ص ٥٢٧؛ المجموع شرح المھنـب، ج ١١، ص ٤٥٠ و ج ١٤، ص ٢٧٠؛ شرح نهج البلاغة، ج ١٥، ص ١٤٤؛ اعلام الدین فی صفات المؤمنین، ص ١٩١؛ تذكرة الفقهاء، ج ٢، ص ٣٥٥؛ ج ١، ص ٨٧؛ المحسوس فی علم اصول الفقه، ج ٥، ص ١٧٥؛ ج ٦، ص ٣١؛ مجتمع الزوائد، ج ٤، ص ٣٠؛ ج ٥، ص ٢٧٩؛ عوالي اللئالي، ج ١، ص ٣٨١. در رجال الكشی، ص ٥١٩، روایت به این صورت نقل شده است: «ما بعث الله محمدا و انبیاء قبله الا بالحنفیه...» و در المسائل الناصیریات، ص ٤٦، این گونه روایت نقل شده است: «بعثت على الشريعة السهلة السمحنة». درکنز العمال، ج ٤، ص ٣١٨؛ روایت این گونه بیان می شود: «بعثنى بالحنفية السمحنة دین ابراهیم»؛ (جامع الصغیر، ج ١، ص ٤٨٦؛ مجموعه ورام، ج ٢، ص ٥٤).

۴. مساوات بین احکام و رسیدگی به خانواده، ۵. اقامه نماز.

حدیث ششم

... قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنَّ اللَّهَ - عَزَّ وَجَلَّ - بَعَثَنِي رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ وَلِأَمْحَقَ الْمَعَازِفَ وَالْمَزَامِيرَ وَأَمْوَارِ الْجَاهِلِيَّةِ وَالْأَوْثَانَ وَقَالَ أَقْسَمَ رَبِّي أَنْ لَا يَشْرِبَ عَبْدٌ لِي فِي الدُّنْيَا حَمْرًا إِلَّا سَقَيْتُهُ مِثْلَ مَا شَرِبَ مِنْهَا مِنَ الْحَمِيمِ...^۸

نمایه موضوعی

۱. رحمت برای عالمیان، ۲. محوآلات لهو و لعب، ۳. مبارزه با سنت‌های جاهلی و بت پرستی، ۴. نهی از شرب خمر.

حدیث هفتم

... قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: عَلَيْكُمْ بِمَكَارِمِ الْأَخْلَاقِ، فَإِنَّ اللَّهَ - عَزَّ وَجَلَّ - بَعَثَنِي بِهَا، وَإِنَّ مِنْ مَكَارِمِ الْأَخْلَاقِ أَنْ يَغْفُرَ الرَّجُلُ عَمَّنْ ظَلَمَهُ، وَيُعْطِيَ مَنْ حَرَمَهُ، وَيَصْلِيَ مَنْ قَطَعَهُ، وَأَنْ يَعُودَ مَنْ لَا يَعُودُهُ.^۹

نمایه موضوعی

۱. مکارم اخلاق، ۲. گذشت در برابر ظلم، ۳. چشم‌پوشی از تحریرم، ۴. پیوند با دیگران، ۵. عیادت از بیماران.

۸. الكافی، ج ۶، ص ۳۹۶؛ مسنده ابی داود طیالسی، ص ۱۵۵؛ مسنده احمد، ج ۵، ص ۲۵۷؛ الامالی (صدقوق)، ص ۴۱۷ و ص ۴۰۲؛ المعجم الكبير، ج ۸، ص ۱۹۸؛ روضة الوعظین، ج ۲، ص ۴۶۴؛ کنز العمال، ج ۵، ص ۴۸۹ و ح ۱۱، ص ۴۴۵ و ح ۱۵، ص ۲۲۶-۲۲۷ روایت راین گونه آورده است: «بعثت بكسر المزامیر...»؛ در الكافی، ج ۸، ص ۳۸۶ و در نهج البلاغه، ص ۱۸۲ روایت این گونه نقل شده است: «بعثت الله محمد ﷺ بالحق ليخرج عبادة الاوثان الى عبادته و...».

۹. الامالی (طوسی)، ص ۴۷۸؛ و طوسی همچنین در الامالی، ص ۵۹۶ این روایت را با سند دیگر و عبارات دیگری نیز نقل می‌کند: «.... قال سمعت النبي ﷺ يقول: بعثت بمكارم الاخلاق و محسنهها و سمعتها ﷺ يقول: است تمام المعرفة افضل من ابتدائه»؛ الموطأ، ج ۲، ص ۳۸۱ روایت را: «بعثت لاتتم حسن الاخلاق» آورده است؛ ادب المفرد، ص ۶۷، «انما بعثت لاتتم صالحی الاخلاق» روایت می‌کند. فقه الرضا ﷺ، ص ۳۵۳ روایت راین گونه نقل کرده است: «بعثت بمكارم الاخلاق»؛ در مکارم الاخلاق، ص ۲۷۷ و السنن الکبری، ج ۱۰، ص ۱۹۲ روایت این طور آمده است: «انما بعثت لاتتم مکارم الاخلاق»؛ در الاختصاص، ص ۱۱۴ و سعد السعوڈ، ص ۹۳، روایت این گونه نقل شده است: «بعثني بالكرامة»؛ در این دسته از روایات این مضمون عنوان گردیده است: «بعثت لاتتم صالح الاخلاق» (مشکاة الانوار، ص ۲۴۳ و ۴۲۵؛ مسنده احمد، ج ۲، ص ۳۸۱؛ سنن الکبری، ج ۱۰، ص ۱۹۲) و در منابع زیر «انما بعثت على تمام محسن الاخلاق» روایت شده است. مکارم الاخلاق، ص ۸؛ مجمع الزوائد، ج ۸، ص ۲۳، المعجم الكبير، ج ۲۰، ص ۶۶، الکرم والجود وسخاء النفوس، ص ۳۳.

حَدِيثُ هَشْتَم

... عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: أَنَا مُحَمَّدٌ، وَأَخْمَدُ، أَنَا رَسُولُ الرَّحْمَةِ، أَنَا رَسُولُ الْمُلْحَمَةِ، أَنَا الْمُفَقِّي، وَالْحَاشِرُ، بُعْثَتْ بِالْجِهَادِ وَلَمْ أُبَعْثَ بِالرِّزَاعِ.^{۱۰}

نَمَايَةٌ مُوضِعِي

۱. پیامبر رحمت، ۲. پیامبر واقعه بزرگ، ۳. پیامبر جهاد.

حَدِيثُ نَهْم

... فَتَغَيَّرَ وَجْهُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَقَالَ: إِنِّي لَمْ أُبَعْثَ لِأَعْذِبَ بِعَذَابِ اللَّهِ، إِنَّمَا بُعْثَتْ بِصَرِّبِ الرِّقَابِ وَشَدِّ الْوَثَاقِ.^{۱۱}

نَمَايَةٌ مُوضِعِي

۱. نهی از شکنجه‌گری، ۲. اجرای حدود.

حَدِيثُ دَهْم

... حَتَّى تَسْأَلَ النَّبِيَّ ﷺ فَذَكَرَنَا لَهُ، فَقَالَ: تَسْمَّوْ بِاسْمِي، وَلَا تَكْتَنُوا بِكُنْيَتِي، فَإِنَّمَا بُعْثَتْ قَاسِمًا يَبْيَكُونْ.^{۱۲}

نَمَايَةٌ مُوضِعِي

۱. تنها قسمت کننده.

حَدِيثُ يَازِدَهْم

... فَقَالَ: إِنَّ اللَّهَ - عَزَّ وَجَلَّ - لَمْ يَبْعَثْنِي مُعَنِّفًا، وَلَكِنْ بَعَثَنِي مُعَلِّمًا مُمِيسِرًا.^{۱۳}

۱۰. الطبقات الكبرى، ج ۱، ص ۱۰۵؛ كنز العمال، ج ۱۱، ص ۴۶۲؛ تاريخ المدينة المنورة، ج ۲، ص ۶۳۲ (در پاورپوینت کتاب ذكر شده در اصل بعثت بالحصاده ولم ابعث بالزراعة بوده است). عمدة القارئ هم حديث را به این صورت ذکرمی کند: بعثت بالحصاده ولم ابعث بالزراعة. در سایر مصادر زیر روایت با این مضمون عنوان گردیده است: «ان الله بعثني نبياً مرحمة و ملحمة ولم يبعثني تاجراً ولا زارعاً»؛ عوالي المثالى، ج ۳، ص ۲۰۳؛ المنهذ البائع فنى شرح المختصر النافع، ج ۲، ص ۳۳۳؛ كنز العمال، ج ۴، ص ۲۸۲؛ ج ۱۱، ص ۴۴۴.

۱۱. المصنف، ج ۷، ص ۶۵۸؛ كنز العمال، ج ۵، ص ۳۹۴.

۱۲. مسنـد احمد، ج ۳، ص ۳۰۳؛ ج ۳، ص ۳۶۹؛ صحيح البخاري، ج ۴، ص ۴۹؛ صحيح مسلم، ج ۶، ص ۱۷۰؛ المستدرک على الصحيحين، ج ۴، ص ۲۷۷؛ تاريخ مدينة دمشق، ج ۳، ص ۳۷؛ تغليق التعليق، ج ۳، ص ۴۷۱؛ عمدة القارئ، ج ۱۵، ص ۳۸؛ كنز العمال، ج ۱۶، ص ۴۲۱؛ ج ۱۶، ص ۴۲۸.

۱۳. مسنـد احمد، ج ۳، ص ۳۲۸؛ الاستنكار، ج ۶، ص ۳۱؛ الجامع الصنجري، ج ۱، ص ۳۹۵. در التمهيد، ج ۵، ص ۱۱۸ این گونه آمده است: «... معلماً مبشرًا»؛ در تحریج الاحادیث والآثار، ج ۳، ص ۱۰۶ و تحفة الاحوذه، ج ۹، ص ۱۶۳ نقل به این صورت

نمایه موضوعی

۱. نفی ستمگری و بی رحمی، ۲. علم آموزی، ۳. آسانگیری.

حدیث دوازدهم

... قالَ رَسُولُ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ: بُعِثْتُ بَيْنَ يَدَيِ السَّاعَةِ بِالسَّيْفِ حَتَّى يَعْبُدَ اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَجَعَلَ رِزْقِي تَحْتَ ظِلِّ رَمْحِي، وَجَعَلَ الدِّلْلَةَ وَالصِّغَارَ عَلَى مَنْ خَالَفَ أُمْرِي، وَمَنْ تَشَبَّهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ.^{۱۴}

نمایه موضوعی

۱. اهمیت اقامه توحید حتی با نیروی شمشیر، ۲. رزق و روزی زیرسايه سرنیزه،
۳. حقارت؛ ثمره عناد با فرمان پیامبر.

حدیث سیزدهم

..... قالَ بَعَثْنِي اللَّهُ - تَبَارَكَ وَتَعَالَى - بِالإِسْلَامِ، قَالَ: وَمَا الْإِسْلَامُ؟ قَالَ: شَهَادَةُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، وَتَقْيِيمُ الصَّلَاةِ وَتُؤْتِي الزَّكَاةِ، أَخْوَانُ نَصِيرَانِ لَا يَقْبَلُ اللَّهُ - عَزَّوَ جَلَّ - مِنْ أَحَدٍ تَوْبَةً أَشْرَكَ بَعْدَ إِسْلَامِهِ، قَالَ فُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! مَا حَقُّ رَوْحِ أَحَدِنَا عَلَيْهِ؟ قَالَ: تُظْعِمُهَا إِذَا أَكَلْتَ، وَتَكْسُوْهَا إِذَا أَكْتَسَيْتَ، وَلَا تَضْرِبُ الْوَجْهَ...^{۱۵}

نمایه موضوعی

۱. مبعوث به اسلام، ۲. توحید، ۳. نبوت، ۴. برپای داشتن نماز، ۵. پرداخت زکات،

است: «لم يبعثني معتقداً ولا متعنتاً... معلماً ميسراً»؛ در «العلم والحكمة في الكتاب والسنّة»، ص ۲۰ روایت این طور نقل شده است: «بعثت معلماً فهؤلاء أفضل».

۱۴. مستند احمد، ج ۲، ص ۵۰؛ المصطفی، ج ۴، ص ۵۷۵؛ در کتاب الكافی، ج ۲، ص ۲۸ «بعث الانبياء الى قومهم بشهادة ان لا اله الا الله» درباره این روایت دیده شد؛ المبسوط، ج ۱۰، ص ۳؛ تكميلة الثانية المجموع شرح المنهب، ج ۱۹، ص ۴۰۹؛ سیر اعلام النبلاء، ج ۱۵، ص ۱۶؛ ج ۵۰، ص ۵۰؛ تاریخ مدینه دمشق، ج ۲۵۷، ص ۶۷؛ تخریج الاحادیث والاثار، ج ۴، ص ۲۲۹؛ مجمع الروابط، ج ۵، ص ۲۶۷؛ کنز العمال، ج ۴، ص ۲۸۶؛ کشف الغطا و Mizbil الالباس عمماً اشتهر من الاحادیث على السنّة الناس، ج ۱، ص ۴۲۱. کلینی در کتاب الكافی، ج ۲، ص ۲۸۱ این گونه روایت می کند: «بعث الانبياء الى قومهم بشهادة ان لا اله الا الله»؛ و مستند الشامین، ج ۳، ص ۲۳۱ این گونه روایت را آورده است: «... ثم قال ارفعوا ايديکم و قولوا لا اله الا الله... انى بعثت بها»؛ در کتب ذیل روایت به این صورت مطرح شده «والذى بعثنى بالحق بشيراً لا يعبد الله بالنار موحداً ابداً»؛ الامالی (صدقوق)، ص ۱۹۳، ۲۹۵ و ۲۹۶؛ بحار الانوار، ج ۳، ص ۱؛ و توحید در منابع زیربا این روایت تاکید می شود: بعثنى الى العباد ادعوهم الى ان يعبدوا الله لا يشرکوا به شيئاً. مستند احمد، ج ۵، ص ۴۲۷؛ مستدرک على الصحيحين، ج ۳، ص ۱۸۰؛ کنز العمال، ج ۱۳، ص ۲۹۲؛ در الامالی (طوسی)، ص ۵۸۳ روایت را در قالب «هل للجنۃ ثمن؟ قال: نعم. قال: ما ثمنها؟ قال: لا اله الا الله يقولها العبد الصالح مخلصاً بها، قال: وما اخلاصها؟ قال: العمل بما بعثت به في حقه» آمده است.

۱۵. مستند احمد، ج ۴، ص ۴۴۷-۴۴۶؛ المعجم الأوسط، ج ۶، ص ۲۷۵-۲۷۶؛ کنز العمال، ج ۱، ص ۹۶.

۶. حرمت شرک، ۷. رسیدگی به حقوق خانواده، ۸. پرهیز از خشونت در حریم خانواده.

حدیث چهاردهم

... قَالَ مَثْلُ مَا بَعَثْنَيَ اللَّهُ بِهِ مِنْ الْهُدَىٰ، وَالْعِلْمُ كَمَثْلِ الْغَيْثِ الْكَثِيرِ أَصَابَ أَرْضًا، فَكَانَ مِنْهَا نَقِيَّةٌ قَبِيلَتِ الْمَاءَ، فَأَبْيَثَتِ الْكَلَأَ وَالْعُشْبَ الْكَثِيرَ، وَكَانَتْ مِنْهَا أَجَادِبُ أَمْسَكَتِ الْمَاءَ، فَنَفَعَ اللَّهُ بِهَا النَّاسَ، فَشَرَبُوا وَسَقَوْا وَزَرَعُوا وَاصَابَتْ مِنْهَا طَائِفَةً أُخْرِيَ، إِنَّمَا هِيَ قِيعَانٌ لَا تُمْسِكُ مَاءً، وَلَا تُثْبِتُ كَلَأً، فَذَلِكَ مَثْلُ مَنْ فَقَهَ فِي دِينِ اللَّهِ، وَنَفَعَهُ مَا بَعَثَنَيَ اللَّهُ بِهِ، فَعَلِمَ وَعَلَمَ وَمَثْلُ مَنْ لَمْ يَرْفَعْ بِدَلِكَ رَأْسًا، وَلَمْ يَقْبَلْ هُدَى اللَّهِ الَّذِي أُرْسِلَتْ.^{۱۶}

نمایه موضوعی

۱. هدایت و علم، ۲. آموختن، ۳. آمزاندن.

حدیث پانزدهم

... قَالَ: إِنِّي لَمْ أَبْعَثْ لَعَانًا، وَإِنَّمَا بُعْثَثُ رَحْمَةً.^{۱۷}

نمایه موضوعی

۱. نفی لعنت کردن، ۲. پیامبر رحمت.

حدیث شانزدهم

... قَالَ رَسُولُ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ: تَعْلَمُ أَنِّي رَحْمَةٌ مُهَدَّدَةٌ، بُعِثْتُ بِرْفَعٍ قَوْمٍ وَوَصْعِ آخَرِينَ.^{۱۸}

نمایه موضوعی

۱. پیامبر رحمت، ۲. رفت و برافراشتگ روی، ۳. کوچک کردن دیگران.

حدیث هفدهم

... قَالَ رَسُولُ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ: بُعِثْتُ دَاعِيًّا وَمُبَلِّغاً، وَلَيْسَ إِلَيَّ مِنَ الْهُدَىٰ شَيْءٌ، وَجُعِلَ إِلَيْلِيُّسْ مُزَّيْنَا، وَلَيْسَ إِلَيْهِ مِنَ الصَّلَالَةِ شَيْءٌ.^{۱۹}

۱۶. صحیح البخاری، ج ۱، ص ۲۸؛ صحیح مسلم، ج ۷، ص ۶۳؛ سنن البخاری، ج ۳، ص ۴۲۷؛ صحیح ابن حبان، ج ۱، ص ۱۷۶؛ صحیح مسلم بشرح النووي، ج ۱۵، ص ۴۶؛ تعلیق التعلیق، ج ۲، ص ۸۳؛ عمدة القاری، ج ۲، ص ۷۶؛ منیة المرید، ص ۱۰۲؛ کنز العمال، ج ۱، ص ۱۷۷؛ المجمع شرح المهدب، ج ۱، ص ۱۸.

۱۷. الجامع الصحیح، ج ۸، ص ۲۴؛ الأدب المفرد، ص ۷۵-۷۶؛ الصعفاء الكبير، ج ۴، ص ۳۶۶؛ تاریخ مدینه دمشق، ج ۴، ص ۹۱؛ کنز العمال، ج ۳، ص ۶۱۵؛ المعجم الكبير، ج ۱۹، ص ۱۸۹.

۱۸. تاریخ مدینه منوره، ج ۲، ص ۶۳۸؛ تاریخ بغداد او مدینه السلام، ج ۱۴، ص ۱۴؛ کنز العمال، ج ۱۱، ص ۴۲۳ و ج ۱۱ ص ۴۴۵.

۱۹. الصعفاء الكبير، ج ۲، ص ۹؛ طبقات المحدثین باصیهان والواردین علیها، ج ۴، ص ۲۹۴؛ تاریخ جرجان، ص ۲۹۵؛ تاریخ مدینه

نمايه موضوعي

۱. دعوت و تبلیغ، ۲. پیامبر ہدایت.

حديث هيجدہم

... قَالَ: فَلِمَ بَعَثْنَا اللَّهُ إِذَاً؟ إِنَّ اللَّهَ - عَزَّ وَجَلَّ - لَا يُقَدِّسُ أُمَّةً لَا يُعْطِلُونَ الْضَّعِيفَ
۲۰ مِنْهُمْ حَقَّهُ.

نمايه موضوعي

۱. بازگردناند حق ضعفا.

حديث نوزدهم

..... رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ مَنْ وَلَىٰ مِنْكُمْ عَمَلاً فَحَبِّبْ بَابَهُ عَنْ ذِي حَاجَةٍ
الْمُسْلِمِينَ حَجَبَهُ اللَّهُ أَنْ يَلْجُّ بَابَ الْجَنَّةِ، وَمَنْ كَانَ هِمَّتُهُ الدُّنْيَا حَرَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ جَوَارِي، فَإِنَّى
بُعْثُتُ بِخَرَابِ الدُّنْيَا وَلَمْ أُبَعْثُ بِعِمَارَتِهَا.^{۲۱}

نمايه موضوعي

۱. مذمت دنيا و بي اعتمادي به آن.

حديث بیستم

.... بِمَ بَعْثَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: بِالْعَقْلِ، قَالَ: فَكَيْفَ لَنَا بِالْعَقْلِ؟ فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: إِنَّ
الْعَقْلَ لَا غَايَةَ لَهُ، وَلَكِنْ مَنْ أَحَلَ حَلَالَ اللَّهِ وَحَرَمَ حَرَامَهُ سُقِيَ عَاقِلًا...^{۲۲}

دمشق، ج ۵۶، ص ۳۰۲ و ۳۰۳؛ الموضوعات، ج ۱، ص ۲۷۲؛ الكشف الحيث عن روى بعض الحديث، ص ۱۰۵؛ الجامع الصغير في أحاديث البشير النذير، ص ۴۸۷؛ در منابع زیر «بعثت مبلغا ولم يبعشني متعنتا» نقل شده است: الكشاف عن حقائق التنزيل وعيون الأقوال، ج ۳، ص ۲۵۸؛ تخريج الأحاديث والآثار، ج ۳، ص ۱۰۵؛ کنز العمال، ج ۱۱، ص ۴۲۶؛ سنن الكبرى، ج ۷، ص ۳۸؛ کشف الخفا و Mizan al-ibās، ج ۲۱؛ و در تعداد دیگری از منابع «ان الله لم يبعث نبيا الا مبلغا» آمده است: المصنف ج ۱۱، ص ۱۶۳؛ روایتی به این صورت در مجمع الكبير، ج ۱۹، ص ۱۸۹ نیز مطرح می شود «لم يبعث لعنانا بعثت داعياً و رحمة»؛ و با این مضمون «بعثت داعياً و رحمة» در مجمع الزوائد، ج ۵، ص ۲۲۰؛ کنز العمال، ج ۶، ص ۵۹؛ در الامالی (صدق) «داعياً إلى الله»، ص ۱۵۸؛ و در الامالی (طوسی)، ص ۵۶۱ «داعياً إلى الحق»؛ در مناقب آل ابی طالب، ج ۴، ص ۳۷۸ «داعياً إلى جناته» عنوان شده است؛ و در منابع ذیل تکیه بر دعوت گربودن در کتاب موعظه حسنہ عنوان می شود: «انما بعثني ادعوا الى سبیله بالحكمة والموعظة الحسنة»؛ الاحجاج، ج ۱، ص ۱۰؛ کشف الغمة فی معرفة الانہمة، ج ۱، ص ۱۸۵ - کنز العمال، ج ۶، ص ۵۹؛ مجمع الزوائد، ج ۵، ص ۲۲۰؛ معجم الكبير، ج ۲۲، ص ۳۷۴.

۲۰. المعجم الكبير، ج ۱۰، ص ۲۲۲؛ المعجم الأوسط، ج ۵، ص ۱۶۳.

۲۱. المعجم الكبير، ج ۲۲، ص ۳۰۱ و ۳۰۲؛ کنز العمال، ج ۳، ص ۲۲۸؛ ج ۶، ص ۴۱؛ مجمع الزوائد، ج ۵، ص ۲۱۱.

۲۲. الكامل، ج ۳، ص ۱۰۱؛ العقل والجهل فی الكتاب والسنۃ، ص ۱۰۶.

نمایه موضوعی

۱. عقلگرایی و خردورزی، ۲. خسران و زوال اعمال بدون بهره بردن از نیروی عقل.

روایت بیست و یکم

... قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَمَّا تَرَكَتْ سُورَةً بَرَاءَةً، قَالَ: بِعِثْتُ بِمُدَارَاهَ النَّاسِ، قَالَ سَهْلٌ: فَمَنْ خَالَطُهُمْ دَارَاهُمْ وَلَمْ يُمَارِهُمْ، فَإِنَّ مَدَارَاهُمْ صَدَقَةٌ، وَمَدَارَاهُ الْوَالِدِ فَرِيْضَةٌ، وَمَدَارَاهُ ذُوِي الْأَرْحَامِ سَنَةٌ، وَمَدَارَاهُ السُّلْطَانِ طَاعَةٌ، وَمَدَارَاهُ أَهْلِ الْبَدْعِ مُدَاهَنَةٌ، وَمَدَارَاهُ الْأَحْمَقِ شَرْفٌ...^{۲۳}

نمایه موضوعی

۱. مدارا با مردم، ۲. مدارا در جایگاه صدقه، ۳. مدارا با مفهوم فریضه، ۴. مدارا در مفهوم سنت، ۵. مدارا در مقام اطاعت، ۶. مدارا در معنای سازش، ۷. مدارا به معنای شرافت.

حدیث بیست و دوم

... قُلْتُ لَهُ: يَمْ بِعِثْتَ يَا مُحَمَّدًا! قَالَ: بِصَلَةِ الْأَرْحَامِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الرِّزْكَاهِ^{۲۴}

نمایه موضوعی

۱. پیامبر صداقت، ۲. صله رحم، ۳. برپای داشتن نماز، ۴. پرداخت زکات.

بخش دوم. تحلیل نمایه‌ها

در یک جمع‌بندی کلی درباره نمایه‌های برآمده از درون روایات، سه دسته از مفاهیم و آموزه‌های دینی در زمینه اخلاق، احکام و اعتقادات نمود خواهد یافت. تعداد کل نمایه‌های ما در این بخش ۶۱ مورد را شامل می‌شد که از درون ۲۲ روایت بعثت استخراج شدند. در این بین ۳۹ مورد به حوزه اخلاق مرتبط می‌شود که در ۲۱ روایت مورد تأکید واقع شدند. مفاهیمی همچون شکرگزاری و صداقت و رحمت در کنار خردگرایی و فضایل اخلاقی چون مدارا و

۲۳. شعب‌الایمان، ج ۶، ص ۳۵۱؛ کنز‌العمال، ج ۳، ص ۴۰۷؛ الجامع الصغير، ج ۱، ص ۴۸۷؛ کشف الخفا و مزيل الالباس، ج ۱، ص ۲۸۷ (از کتاب شعب‌الایمان بیهقی حدیث را برگزیده و می‌افزاید؛ بعثت بمداراة الناس و مشهور در زبان مردم امرت بمداراة الناس است). در منابع ذیل روایت به این صورت عنوان می‌شود؛ واما السنة من نبیه، فمداراة الناس: الامالی (صدقه)، ص ۳۲۹؛ روضة الراعنین، ص ۴۲۲؛ مشکاه الانوار، ص ۸۵؛ درسایر منابع روایت به این صورت مطرح می‌شود؛ «أمرنبیه بمداراة الناس» (أصول الكافي، ج ۲، ص ۲۴۱؛ صفات الشیعه، ص ۳۸؛ عيون اخبار الرضا، ج ۲، ص ۲۳۳؛ الكامل، ج ۲، ص ۱۵؛ تحف العقول، ص ۴۸، اعلام الدين فى صفات المؤمنين، ص ۱۱).

۲۴. تاریخ مدینة دمشق، ج ۶۶، ص ۳۰۷؛ الطرازف فی معرفة مذهب الطرازف، ص ۳۰۴.

احسان به والدین و پرهیز از خشونت و... با تکرار و تأکید در روایات بیشترین سهم را در شناخت اولویت‌های بعثت نشان می‌دهند و عنوانی که ذیل احکام تعریف می‌شود، یازده مورد را شامل می‌شوند که اقامه نماز و زکات در کنار جهاد و مبارزه با سنت‌های جاهلی ذیل این عنوان تعریف می‌شوند. در زمینه اعتقادات و مفاهیم آن نیز تأکید بریاد کردن خداوند به وحدانیت در کنار اعتقاد به نبوت و بشمردن شاخصه‌های شریعت پیامبریازدهم مورد را در بر می‌گیرند و به همین منظور، در ادامه به ارائه این مفاهیم در قالب جدول و نمودارهای فراوانی خواهیم پرداخت.

اولویت‌ها در دایره آموزه‌های دینی

جدول شماره ۱. فراوانی مؤلفه‌ها در حوزه آموزه‌های دینی

ردیف	مؤلفه‌ها	شرح
۱	مؤلفه‌های اخلاقی	۲۱ روایت
۲	مؤلفه‌های فقهی	۶ روایت
۳	مؤلفه‌های اعتقادی	۵ روایت

الف. مؤلفه‌های اخلاقی

یکی از اساسی‌ترین اهداف بعثت، نهادینه کردن اخلاق و کرامات اخلاقی در میان انسان‌هاست که از سوی پیامبر در جهت هدایت و شکوفایی کمالات انسانی به کاربسته شده است. پیامبر اسلام نماینده مکتبی است که در کلام الهی قران دارای «خلقی عظیم»^{۲۵} معرفی می‌شود و تأثیر این ویژگی در کلام پیامبر بیشترین شاخصه‌ها را در زمینه اهداف بعثت به حوزه اخلاق منتهی می‌کند.

جدول شماره ۲. فراوانی مؤلفه‌های اخلاقی

مؤلفه‌های اخلاق	پرهیز از خشونت	حمل	دستگیری از دعوت و رحمت و	فقرا	تبليغ	مهر
۲ مورد	۱ مورد	۵ مورد	۱ مورد	۱ مورد	۱ مورد	۵ مورد
صبر	صداقت	صله رحم	مدارا	مزمت دنیا	مکارم اخلاق	هدایت شکرگزاری
۱ مورد	۲ مورد	۶ مورد	۱ مورد	۱ مورد	۳ مورد	۱ مورد

.۲۵. وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ؛ وَرَاسْتِي که تورا خوبی والاست (سوره قلم، آیه ۴).

مفاهیم پر تکرار در حوزه اخلاق

در میان مؤلفه های برآمده از روایات بعثت مفاهیم اخلاقی بیشترین تأکید و فراوانی را به خود اختصاص داده است و مفاهیمی همچون: پرهیزار خشونت، خردگرایی، صله رحم و تکریم جایگاه خانواده در کنار رحمت و مهرورزی از فراوانی بیشتری برخوردار بودند.

۱. صله رحم و تکریم جایگاه خانواده:

اهمیت این ویژگی والای اخلاقی و سازندگی و اصلاح آن در حدی است که بعد از شرک، ترک آن دشمن ترین اعمال در نزد خداوند بوده و قطع صله رحم در قرآن نیاز از مصاديق فساد در روی زمین به شمار می آید.^۶ آزادوایج و مساوات در اصول عقاید و حفظ حریم خانواده نیز جنبه دیگری از شریعت پیامبر را نشان می دهد که مفاهیم و مبانی این روایت را می توان در گروه های زیر دسته بندی کرد:

یکم. از ویژگی های شریعت پیامبر، تأکید بر احیای فطرت جمعی است (نفي رهبانیت)؛ دوم. زوجیت از مبانی مؤکد اسلام هدفی است که عامل تکامل انسان هاست (هُنَّ لِبَائِنْ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَائِنْ لَهُنَّ)؛ سوم. حفظ حریم خانواده نیاز از مبانی مؤکد شریعت اسلام بوده و فضیلتی همتراز با ارکان دین دارد.

در صله رحم نوعی برآورده شدن احساس امنیت با اتکا به پشتیبانی و استمداد ارحام وجود دارد که نیازی فطری است.

۲. پرهیزار خشونت(رفتاری، بیانی):

پرهیزار خشونت در دو حوزه بیان و رفتار از دیگر شاخصه ها و ملاک های پیامبر در زمینه اهداف بعثت است که پس از تکریم خانواده و خویشان بیشترین فراوانی را به خود اختصاص داده است. نهی درشتی و سرکشی در برابر والدین، نفي شکنجه گری و تأکید بر حفظ حریم قانون، نهی از سختگیری و درشتی در تعلیم و تربیت، نهی از خشونت در حریم خانواده، پرهیزار خشونت بیانی پرهیزار خشونت و نهی آن در حریم خانواده، مصاديق این مهم در کلام پیامبر است.

نهی از خشونت در حوزه بیانی: در حوزه بیانی، لعن کردن و ناسزاگویی و طعنه زدن، از جمله شاخصه های ضد اخلاقی است که آفت زبان بوده و بدیهی است که اصلاح سخن در ارتباطات افراد در جامعه فضیلت اخلاق و مورد تأیید پیامبر^{صلی الله علیه و آله و سلم} است که با توجه به

. ۲۶. رک. علم اخلاق اسلامی، ج ۲، ص ۳۴۲-۳۴۹.

احادیث اهداف بعثت، پیامبر خویشتن را مبرا از آن دانسته و بر جنبه تعلیمی و تبلیغی و قانونی رفتار تأکید شده است.

نفی خشونت در حوزه رفتار: نفی خشونت در حوزه رفتار نیزیکی از مبانی اخلاقی مؤکد پیامبر در زمینه اهداف بعثت است و تأکید وی بر اجرای حدود در محدوده قانون و اصرار بر نفی شکنجه‌گر بودن ازویزگی‌های بارز اخلاقی و الگوهای سازنده اخلاق در جهت ایجاد نظام و احترام به قانون در دایره جامعه است.^{۲۷} توصیه‌ای که پیامدهای اجتماعی آن: ۱. ایجاد احساس امنیت و آرامش اجتماعی در جامعه است؛ ۲. قانون مداری را در جهت برقراری نظام و جلوگیری از هرج و مرچ آموزش می‌دهد، رعایت قانون در عرصه عمل یکی از اصول راهیابی به حقیقت اسلام است.^{۲۸}

پرهیز از خشونت در دو حوزه بیانی و رفتاری جایگاه اخلاق اجتماعی و بنیان‌گذاری جامعه مدنی در پرتو عمل به قانون را تعلیم می‌دهد. اهمیت پرهیز از تندي و درشتی در رفتار و کلام و تأثیرات نفی خشونت در بارور ساختن اخلاق و ایجاد نظام در جامعه و برقراری امنیت روانی و اجتماعی، حاصل عمل به این توصیه‌های پیامبر است. پیامدهای فردی و اجتماعی پرهیز از خشونت عبارت اند از:

۱. دستیابی به رحمت الهی در حوزه فردی و اجتماعی (مدارا با والدین و پرهیز از خشونت بیانی از مصاديق رحمت در رسالت پیامبر)؛
۲. قانون مداری و حفظ عدالت اجتماعی (اجرای حدود الهی)؛
۳. بارور ساختن و پویایی علم (آسان گیری در تعلیم و تربیت، شیوه تعلیمی پیامبر)؛
۴. نهادینه شدن اخلاق در فرد و جامعه (پرهیز از خشونت در حوزه های بیان و رفتار).

۳. عقلانیت و خردگرایی در روش رسالی پیامبر:

تعلیم و تعلق، در روایات اهداف بعثت و تأکید بر آن دارای بیست و پنج درصد فراوانی بوده و اهمیت تفکر و تعلق و تعلم را در رسالت پیامبر نمودار می‌کند.

آن چه در روایات بعثت در ارتباط با این مقوله می‌توان استنباط کرد، شرایط و ملاک‌های تحصیل علم بوده که تأثیر بیشتری را شاید در باروری اندیشه و پویایی خرد و حفظ علم می‌تواند بر جای بگذارد. این مراتب را در راه کسب علم، می‌توان این گونه دسته‌بندی کرد:

۲۷. لَوْاَنَ رُجُلًا سُوْطًا لَضَرِبَةِ اللَّهِ سُوْطًا مِنَ النَّارِ، پاسخ تازیانه بی‌جهت به شخصی تازیانه‌ای از آتش است (من لا یحضره الفقيه، ج ۴، ص ۹۳).^{۲۹}

۲۸. ر.ک: نامه‌ای برای فرد، ص ۴۴.

۱. بارورکردن گنجینه‌های دانش پنهانی (استعدادهای نهفته علمی) با احترام به کرامت انسان‌ها و به مدد تبلیغ واستدلال میسر است؛
۲. در راه کسب علم، حلم و شکیبایی قرین هم است؛
۳. تعلیم و آموزش با تعنف و سختگیری میسر نمی‌شود و معلم باید به صفت آسان‌گیر و میسر مزین باشد؛
۴. پورش، باروری و پویایی علم را با نشر آن می‌توان ضمانت کرد.

۴. رحمت و مهربازی

یکی از صفات پیامبر در قرآن رسول رحمت است. پیامبر رحمت، در اهداف بعثت، رسالت خود را برمبنای رحمت تعریف می‌کند. زمانی پیامبر به جهت تکریم مقام پدر و مادر و نهی از خشونت هدف بعثت خود را رحمت معرفی کرده و سرکشی و خشونت را نهی می‌کند. در روایت دیگری پیامبر خود را رسول رحمت معرفی کرده و مصادق این عطفت را در مبارزه با ناهنجاری‌های فرهنگی به تصویر می‌کشد؛ ناهنجاری‌هایی (شرب خمر، قمار، بت پرسنی) که در قرآن تحريم شده و جامعه را از عقلانیت (شرب خمر) و وحدانیت (بت پرسنی) و عدالت (قمار و آلات لهو و لعب) دور می‌کند و نابسامانی و ناهنجاری را در جامعه ایجاد می‌کند. در نتیجه بروز این نابسامانی‌ها بر طبق آیات قرآن عداوت و دشمنی در میان مردم ریشه دوانده و بغض و کینه جای هنجارها را می‌گیرد.^{۲۹} یکی دیگر از مصاديق رحمت بودن پیامبر، بعثت در جهت جهاد و مبارزه است. از آن جا که هرگونه دعوت به خدا پرسنی بر ضد جبارانی است که می‌خواهند مردم همچون خدا آنها را پرستند و اگر آنها فرصت پیدا کنند تمام این مراکزرا با خاک یکسان می‌کنند، رحمت خداوند براین قرار گرفته که با تأکید بر جهاد، به نوعی پاکسازی از فساد را ترویج کند. در روایت دیگری رحمت بودن پیامبر در سربلندی یک قوم و خاکساری قوم دیگر معنا می‌شود که بر حسب این آیه قرآن:

أَهُمْ يَقِسِّمُونَ رَحْمَةً رَّيْكَ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْهُمْ مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَقَعَنَا بَعْضَهُمْ فَوَقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لَيَسْتَخْدِمَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُخْرِيَاً وَرَحْمَةً رَّيْكَ خَيْرٌ مَّا يَجْمِعُونَ.^{۳۰}

دلیل این امراداره امور اجتماع و ارتفاع نیازهای نوع بشر با تکیه بر یکدیگر است و این

. ۲۹ سوره بقره، آیه ۳۲.

۳۰ سوره زخرف، آیه ۳۲: آیا آنانند که رحمت پروردگارت را تقسیم می‌کنند؟ ما [وسایل] معاشی آنان را در زندگی دنیا میانشان تقسیم کرده‌ایم، و برخی از آنان را از [نظر] درجات، بالاتر از بعضی [دیگر] قرارداده‌ایم تا بعضی از آنها بعضی [دیگر] را در خدمت گیرند، و رحمت پروردگار توازن‌چه آنان می‌اندوزند بهتر است. (ترجمه فولادوند).

مصدق رحمت پوردگار و رحمت پیامبر در اجتماع انسان هاست. یکی دیگر از مصاديق رحمت پیامبر پرهیز از خشونت بیانی است و نهی لعنت گری که پیامبر خود را مبعوث رحمت دانسته و از لعن کننده بودن میرا می داند.

پیامدهای رحمت: ۱. رشد اخلاق فردی (مدارا با والدین) و اجتماعی (پرهیز از خشونت بیانی)، ۲. برقراری جامعه مدنی (مسابقه با ناهنجاری‌های فرهنگی)، ۳. ایجاد اتحاد در میان اقتدار جامعه (با متواضع کردن یک قوم و رفعت قوم دیگر)، ۴. از بین بردن فساد و برقراری امنیت (با تأکید بر فرهنگ جهاد).

ب. مؤلفه‌های اعتقادی

نمایه‌های روایات اهداف در جمع‌بندی مفاهیم اعتقادی اقامه توحید و نبوت را با فراوانی بیشتری دنبال می‌کردند و سایر مؤلفه‌ها در جدول زیر مطرح می‌شوند.

جدول شماره ۳. فراوانی مؤلفه‌های اعتقادی

مؤلفه‌های انتشاری	از اجلب کاران	شیعیت آسنان گیر	شریعت بدلون	تکنیک‌ها و امارات	ایامه یغیض	نبیوت	قصمت‌کنندگی	رفع و وضع اقیام
۱ مورد	۱ مورد	۱ مورد	۳ مورد	۲ مورد	۱ مورد	۱ مورد	۱ مورد	۱ مورد

مفاهیم پر تکرار در حوزه اعتقادی

توحید: اذعان بروحدانیت خداوند یکی از مفاهیم پر تکرار در هدف بعثت پیامبر است که همان طور که گذشت به صورت های متفاوتی در روایات عنوان می شود. آن چه که در روایات بعثت درباره مفهوم توحید متجلی است: ۱. توحید ذاتی، ۲. توحید عبادی است.

الف. توحید ذاتی: این قسم از توحید در شهادت دادن بر کلمه «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ» یکی از اهداف بعثت پیامبر است. باور داشتن به حقیقت لا اله الا الله و شهادت بر آن، علاوه بر اتحاد و انسجام در جامعه همان منبع آرامش و مصونیت از ناآرامی و تنشی های روحی است که در برابر اربابان متفرقه وجود دارد و با توکل و اعتماد به خدا امنیت را به دنبال می آورد. وقتی تمام هستی انسان رنگ خدا و توحیدی بگیرد، امنیت و آرامش رقم می خورد و این سکون و ایمان عامل صعود و باروری و تفریق اشتغالات ناهمگون با فطرت از حقیقت وجود است که در سایه تکیه و اعتماد پر خالق فطرت شکل می گیرد.

ب. توحید عبادی: یکی دیگر از مراتب توحید، توحید عبادی است. توحید عبادی

یعنی کسی به جز خداوند، شایسته پرستش نیست. توحید عبادی مرتبه‌ای از توحید عملی است و یکی از اهداف بعثت پیامبر تجلی این نوع از توحید در اجتماع است. روایت (۱۳) هدف بعثت پیامبر را عبادت خدایی می‌داند که شریکی ندارد. توحید در عبودیت و نفی شریک برای خداوند نوعی انسجام را در عبادت در بعد اجتماعی آن به همراه می‌آورد و کرامت انسان‌ها را با نفی عبودیت در برابر هر اربابی غیر از خدا که شریک و همتایی ندارد رقم می‌زند.

۱. اتحاد جامعه ورفع اختلاف که از ائتلاف نیروهای کارآمد در عرصه اختلافات جلوگیری کرده و به ارتقای تمدن می‌انجامد.
 ۲. ایجاد حس امنیت و پاسخ به فطرت که در سایه توکل و اعتماد به ذات خالق یگانه فطرت-کسی که آگاه بر نیاز و حقیقت خلقت خویش است- شکل می‌گیرد و از تحلیل نیروهای مفید در جهت غلبه بر هر آنچه که از توکل و اعتماد می‌کاهد، ممانعت کرده و توان مندی‌ها را در جهت خلاقیت و باروری استعدادها هزینه می‌کند.
 ۳. حفظ کرامت انسان‌ها در خودداری از پناه جستن به اربابانی که توان حفظ و ایجاد امنیت و آرامش را نداشت و عزت انسان را خدشه دار می‌کنند و به علت فقر شناختی از خلقت انسان‌ها، استعدادها را ناشناخته ناید می‌کنند.

ج. مؤلفه‌های احکام

با دقت در روایت بعثت می‌توان این مؤلفه‌های فقهی را در سه دسته‌بندی جای داد که به احکام اجتماعی، احکام عبادی و احکام اقتصادی تقسیم می‌شوند. در میان مفاهیم فقهی اقامه نماز و توحجه به ذکرات دادن دارای فراوانی بیشتری هستند.

جدول شماره ۴ . فراوانی شاخصه‌های فقهی

نتحه

با توجه با آن‌چه گذشت و با درکناره‌هم قرار دادن بازخورد اهداف بعثت پیامبر، به این نتیجه می‌رسیم که پیامد بسیاری از این اهداف، رسیدن به مرحله‌ای است که حوابیج فطري

بشر را پاسخ می دهد و بررسی فراوانی آن در میان این شاخصه ها نشان دهنده اولویت ها در دینداری است.

۱. مباحث اخلاقی روایات با ۹۱٪ درصد فراوانی بیشترین اولویت را در میان آموزه های دینی در زمینه هدف بعثت پیامبر به خود اختصاص داده است.

۲. در میان مفاهیم اخلاقی اولویت اصلی پیامبر عبارت بود از صله رحم، که با سی درصد فراوانی، این حقیقت را نشان می دهد که والاترین ذخیره های اخلاقی صله رحم و رعایت حدود و حریم ها در محدوده خانواده است.

۳. بعثت به جهت مهرو رحمت و شمول رحمت و مهرباری همه جهانیان یکی دیگر از اولویت های رسالی پیامبر بود که با توجه به مصاديق رحمت از نظر گذشت. تأکید بر مهرو رحمت با بیست و پنج درصد فراوانی یکی دیگر از اولویت ها در به بار نشستن اهداف بعثت است که به تبع آن، آرامش خاطر و اعتماد شکل می گیرد.

۴. از دیگر اولویت ها در حریم اخلاق پرهیز خشونت در حوزه های بیانی، رفتاری و روانی است که با بیست و پنج درصد درصد فراوانی از دغدغه های اصلی بعثت به شمار می رود و توابع آن در فرد و جامعه امنیت و قانون گرایی است.

۵. خردگرایی و عقلانیت با بیست و پنج درصد فراوانی، اولویت دیگری در بعثت بود و نشان دهنده ارزش و رتبه تعلق و تفکر در آیین اخلاقی اسلام به حساب آمد. باز خورد خردگرایی را نیز در رسانیدن جامعه به مدنیت و تکامل فردی و اجتماعی تعریف می کنیم.

کتابنامه

-*الاحتجاج*، ابی منصور احمد بن علی بن ابی طالب طبرسی، تعلیق و ملاحظات: سید محمد باقر الخرسان، نجف اشرف: دارالنعمان للطباعة والنشر، ۱۳۸۸ق.

-*الاختصاص*، شیخ مفید ابی عبدالله محمد بن النعمان العکبری البغدادی، بیروت: دارالمفید للطباعة والنشر والتوزیع، دوم، ۱۴۱۴ق.

-*الادب المفرد*، ابی عبدالله محمد بن اسماعیل بن ابراهیم بن المغیرة البخاری الجعفی، بیروت: مؤسسه کتب الثقافیة، اول، ۱۴۰۶ق.

-*الاستئثار*، ابن عبد البر، بیروت: دارالکتب العلمیة، چاپ اول، ۲۰۰۰م.

-*اعلام الدین فی صفات المؤمنین*، حسن بن ابی الحسن دیلمی، قم: مؤسسه آل البيت لابحث

لایحاء التراث.

- الامالی صدوق، شیخ صدوق ابی محمد علی بن حسین بن موسی بن بابویه قمی، تهران: انتشارات کتابخانه اسلامیة، ۱۳۶۲ش.
- الامالی، ابی جعفر محمد بن حسن طوسی، قم: دارالثقافه للطباعة والنشر والتوزيع، اول، ۱۴۱۴ق.
- بحار الانوار الجامعه لدرر الاخبار ائمه اطهار، محمد باقر مجلسی، بیروت: مؤسسه الوفاء، دوم، ۱۴۰۴ق.
- تاریخ المدینۃ المنورۃ (اخبار المدینۃ النبویة)، ابو زید عمر بن شبه النمیری البصیری، تحقیق: محمد فهیم الشلتوت، بیروت: دارالفکر، ۱۴۱۰ق.
- تاریخ جرجان، حمزہ بن یوسف سهمی، بیروت: عالم الكتب للطباعة والنشر، چهارم، ۱۴۰۷ق.
- تاریخ مدینۃ دمشق و ذکر فضالها و تسمیه من حلها من الامثال او احتاز بناویها من واردها و اهلها، ابن عساکر، بیروت: دارالفکر للطباعة والنشر والتوزيع، ۱۴۱۵ق.
- تحف العقول، ابو محمد حسن بن علی بن حسین شعبه حرانی، قم: مؤسسه نشر اسلامی التابعه لجماعه المدرسین بقم المشرفه، دوم، ۱۴۰۴ق.
- تحفۃ الاحونڈی بشرح جامع الترمذی، ابی العلاء محمد عبد الرحمن بن عبد الرحیم مبارک فوردی، بیروت: دارالكتب العلمیة، اول، ۱۴۱۰ق.
- تخریج الاحادیث والآثار، جمال الدین زیلیعی، ریاض، دار ابن خزیمہ، اول، ۱۴۱۴ق.
- تذکرة الفقهاء، ابی منصور حسن بن یوسف بن مظہر حلی، قم: مؤسسه آل البيت علیہ السلام لاحیاء التراث، اول، ۱۴۱۲ق.
- تغлیق التعلیق، شهاب الدین احمد بن علی بن حجر عسقلانی، بیروت: المکتب الاسلامی، دار عمار، اول، ۱۴۰۵ق.
- تکملة الثانية المجمع شرح المهدب، ابی زکریا یحیی الدین بن شرف نووی، بیروت: دارالفکر للطباعة والنشر والتوزيع، [بی تا].
- التمجید، ابن عبدالبر، وزارت عموم اوقاف و الشؤون اسلامی، ۱۳۸۷ش.
- الجامع الصھیح، ابی الحسین مسلم بن حجاج بن مسلم قشیری نیشابوری، بیروت: دارالفکر.
- الجامع الصغیر فی احادیث البشیر الندیری، جلال الدین عبد الرحمن بن ابی بکر سیوطی، بیروت: دارالفکر للطباعة والنشر والتوزيع، اول، ۱۴۰۱ق.

- الجامع المسند الصحيح المختصر من امر رسول الله ﷺ و ايامه مشهور بصحیح البخاری**، ابی عبد الله محمد بن اسماعیل بن ابراهیم بن المغیره البخاری الجعفی، بیروت: دارالفکر للطباعة و النشر والتوزیع، ۱۴۰۱ق.
- رجال الكشی**، محمد بن عمر کشی، مشهد: انتشارات دانشگاه مشهد، ۱۳۴۸ق.
- روضۃ الوعاظین**، محمد بن فتال نیشابوری، قم: منشورات شریف رضی، [بی تا].
- سعد السعد**، سید بن طاووس، ابی القاسم علی بن موسی بن جعفرین محمد بن طاووس الحسنی الحسینی، قم: منشورات شریف رضی، ۱۳۶۳ش.
- السنن الکبیری**، ابی بکر احمد بن حسین بن علی بیهقی، بیروت: دارالفکر، [بی تا].
- سیر اعلام النبلاء**، شمس الدین محمد بن احمد بن عثمان ذہبی، بیروت: مؤسسه الرسالۃ، نهم، ۱۴۱۳ق.
- شرح نهج البلاغة**، عبدالحمید بن ابی الحدید معتلی، قم: کتابخانه آیة الله مرعشی نجفی، ۱۴۰۴ق.
- شعب الایمان**، ابی بکر احمد بن حسین بن علی بیهقی، تحقیق: ابی هاجر محمد السعید بن بسیونی زغلول، بیروت: دارالکتب العلمیة، اول، ۱۴۱۰ق.
- صحیح ابن حبان** ابن حبان، علاء الدوّله علی بن بلبلان الفارسی، تحقیق: شعیب الارنؤوط، بیروت: مؤسسه الرسالۃ، دوم، ۱۴۱۴ق.
- صفات الشیعۃ**، شیخ صدوق ابی محمد علی بن حسین بن موسی بن بابویه قمی، تهران: کانون انتشارات عابدی.
- الضعفاء الکبیری**، ابی جعفر محمد بن عمربن موسی بن حماد عقیلی مکی، بیروت: دارالکتب العلمیة، دوم، ۱۴۱۸ق.
- الطبقات الکبیری**، محمد بن سعد، بیروت: دار صادر، [بی تا].
- طبقات المحدثین باصحابه و الواردین علیہما**، ابو محمد عبدالله بن محمد بن جعفر بن حیان انصاری، بیروت: مؤسسه الرسالۃ، دوم، ۱۴۱۲ق.
- الطرائف فی معرفة مذهب الطوائف**، سید بن طاووس، ابی القاسم علی بن موسی بن جعفرین محمد بن طاووس الحسنی الحسینی، قم: چاپخانه خیام، اول، ۱۳۹۹ق.
- العقل والجهل فی الكتاب والسنة**، محمد ریشه‌ری، بیروت: دارالحدیث للطباعة والنشر والتوزیع، اول ۱۴۲۱ق.
- علم اخلاق اسلامی**، جلال الدین مجتبی‌وی، ترجمه جامع السعادات نراقی، مهدی بن ابازد،

- تهران: حكمت، ١٣٦٩ش.
- *العلم والحكمة في الكتاب والسنة*، محمد ری شهری، قم: مؤسسه دارالحدیث، اول.
- *عملة القاری، العینی*، بیروت: داراحیاء التراث العربی، [بی تا].
- *علوی اللئالی العزیزیة فی احادیث الدینیة*، ابن ابی جمهور، محمد بن علی بن ابراهیم الاحسانی، قم: چاپخانه سید الشهداء، اول، ١٤٠٣ق.
- *عيون اخبار الرضا*، شیخ صدوق ابی محمد علی بن حسین بن موسی بن بابویه قمی، بیروت: مؤسسه اعلمی للمطبوعات، ١٤٠٤ق.
- *فقه الرضا* علی، علی بن بابویه قمی، مشهد: المؤتمر العالمی للامام الرضا، اول، ١٤٠٦ق.
- *الکافی*، ابی جعفر محمد بن یعقوب بن اسحاق کلینی رازی، تهران: دارالکتب الاسلامیة، دوم، ١٣٧٦ش.
- *الکامل فی ضعفاء الرجال*، ابی احمد عبدالله بن عدی جرجانی، بیروت: دارالفکر للطباعة و النشر والتوزیع، دوم، ١٤٠٩ق.
- *الکرم والجود وسخاء النفوس*، محمد بن حسین برجلانی، بیروت: دارابن حزم، دوم، ١٤١٢ق.
- *الکشاف عن حقائق التنزيل وعيون الاقاويل*، ابی القاسم جارالله محمود بن عمرزمخشیری خوارزمی، مصر: شرکة مکتبة و مطبعة مصطفی البابی الحلبی و اولاده بمصر، ١٣٨٥ق.
- *الکشف الحثیث عمن روى بوضع الحديث*، برهان الدین حلبی، بیروت: عالم الكتب مکتبة النہضة العربیة، اول، ١٤٠٧ق.
- *کشف الخفا ومزيل الالباس عما اشتهر من الاحادیث على السنة الناس*، اسماعیل بن محمد العجلوني الحراجی، بیروت: دارالکتب العلمیة، دوم، ١٤٠٨ق.
- *کنز العمال فی سنن الاقوال والافعال*، علاء الدین علی المتقی بن حسام الدین الهندي، بیروت: مؤسسه الرساله، ١٤٠٩ق/ ١٩٨٩م.
- *المبسوط*، شمس الدین سرخسی، بیروت: دارالمعرفة للطباعة و النشر والتوزیع، ١٤٠٦ق.
- *مجمع الزوائد ومنع الفوائد*، علی بن ابی بکر هیشمی، بیروت: دارالکتب العلمیة، ١٤٠٨ق.
- *المجموع شرح المهدب*، ابی زکریا یحیی الدین بن شرف نووی، بیروت: دارالفکر للطباعة و النشر والتوزیع.
- *مجموعه ورام*، ورام بن ابی فراس، قم: انتشارات مکتبة الفقیه، [بی تا].
- *المحصل فی علم اصول الفقه*، محمد بن عمر بن حسین رازی، بیروت: مؤسسه الرساله، دوم، ١٤١٢ق.

- المستدرک علی الصححین، ابی عبد‌الله حاکم نیشابوری، تحقیق: یوسف عبدالرحمٰن المرعشلی، [بی جا].
- مسنّد ابی داود طیالسی، سلیمان بن داود بن جارود الفارسی البصري مشهور بابی داود طیالسی، بیروت: دارالمعرفة، [بی تا].
- مسنّد احمد، احمد بن حنبل (۲۴۱م)، بیروت: دار صادر.
- مسنّد الشامیین، ابی القاسم سلیمان بن احمد بن ایوب اللخmi الطبرانی، بیروت: مؤسسه الرساله، دوم، ۱۴۱۷ق.
- مشکاة الانوار فی غرر الاخبار، ابوعلی فضل بن حسن طبرسی، تهران: دارالحدیث، اول، ۱۴۱۸ق.
- مصباح الشریعه، منسوب به امام جعفر صادق علیه السلام، بیروت: مؤسسه العلمی للمطبوعات، اول، ۱۴۰۰ق.
- مصنف ابن ابی شیبہ فی الاحادیث والاثار، عبد‌الله بن محمد بن ابی شیبہ ابراهیم بن عثمان بن ابی بکر، بیروت: دارالفکر للطبعات والنشر والتوزیع، اول، ۱۴۰۴ق.
- المصنف، عبد الرزاق بن همام صنعتانی، [بی جا].
- المعجم الكبير، ابی القاسم سلیمان بن احمد بن ایوب اللخmi الطبرانی، بیروت: دارالاحیاء التراث العربي، ۱۴۰۵ق.
- مکارم الاخلاق، ابوعلی فضل بن حسن طبرسی، قم: شریف مرتضی، ۱۳۷۰ش.
- من لا يحضره الفقيه، صدوق، ابی محمد علی بن حسین بن موسی بن بابویه قمی، قم: مؤسسه نشر اسلامی، دوم.
- مناقب امیر المؤمنین، محمد بن سلیمان کوفی، تحقیق: محمد باقر محمودی، قم: مجتمع احیاء الثقافة الاسلامیة، اول، ۱۴۱۲ق.
- منیه المرید، زین الدین بن علی بن احمد بن تقی عاملی، شهید ثانی، قم: انتشارات دفتر تبلیغات، ۱۴۰۹ق.
- الموطأ، مالک بن انس، داراحیاء العلوم العربية، ۱۴۱۴ق.
- المهدب الباع فی شرح المختصر النافع، جمال الدین ابی العباس احمد بن محمد ابن فهد حلی، تحقیق: مجتبی عراقی، قم: مؤسسه نشر اسلامی التابعة لجامعة المدرسین، ۱۴۰۷ق.
- نامه‌ای برای فرد، محمد خاتمی، تهران: مؤسسه خانه فرهنگ خاتمی، ۱۳۸۳ش.